

вероятно е използван още от римско време като пряка връзка между Никополс ад Иструм и Кабиле. На 3,3 км южно от селото има остатъци от преградна стена и укрепление, вероятно желязна преграда или врата. Пътят е използван и в по-късно време, откъдето е турското му име Демир капия (Железни врата). На изток, върху възвишение, е оброчното място „Св. Илия“, за което има предание, че е имало параклис или манастир. Два потока, източно и североизточно от него, носят наименованията *Голямо* и *Малко клисе (келсе) дере*, които вероятно обозначават наличието на някогашна черква (тур. *клисе*).

Селото вероятно е възникнало във връзка с охраната на споменатия път. Българското наименование и турската калка *Истар река* говорят, че селото по начало е българско, а турското население отпреди 1878 г. е от пришълци от околните разорени села вследствие на размириците в Османската империя. По време на Освободителната война край Стара река са изградени турски укрепления, остатъци от които още личат в м. *Табите*. Селото е спасено от разорение от тогавашния мухтар хаджи Исмаил, от когото остава името на м. *Хаджийското*. Селото, което административно се е отнасяло към Бебровската нахия на Търновската каза, е било със смесено население с преобладаващ турски елемент.

След 1878 г. турците постепенно се изселват. Тогава запустяват мюсюлманските села Кирдовци и Мезимлери, намиращи се на север. Стара река е общински център на всички села и махали северно от Стара планина, които сега са в Сливенска община. В селото се заселват българи предимно от еленските колибарски селища.

През 1893 г. в селото живеят 542 души; през 1900 – 720; 1910 – 869; 1920 – 950; 1926 – 240 сгради, 250 фамилии, 1071 души; 1946 – 1285 души; 1956 – 1397; 1965 – 1273; 1958 – 932; 2001 – 677 и 2010 – 521 жители.

Училищното дело датира от 1875 г. През 1930 г. основното училище се сдобива с нова сграда. Начало на читалището е поставено в края на XIX в. с името „Балканска трибуна“, преименувано през 1904 г. на „Труд“. Черквата „Св. Богородица“ е построена през 1879 г. През 1930 г. е създадена потребителна кооперация. Стара река е център на горско стопанство.

Традиционният поминък е земеделие и животновъдство. Земята е по-слабо продуктивна и населението едва се изхранва от нея. През 1910 г. овцете в общината са 5730. От земи, закупени на безценица от изселващи се турци, са образувани няколко чифлика: на Хитови, на Коста Янков, на Г. Кирков, на братя Харламови, на братя Коеви. През 1958 г. е образувано ТКЗС, впоследствие преобразувано в ДЗС. То е притежавало 43000 дка земя, от нея – 2600 дка обработваема: 1800 дка ниви, 8500 дка ливади, 1800 дка овощни градини, 16700 дка мера и пасища и 4600 овце.

Землището на Стара река е с площ 51,5 кв.км и граничи съд землищата на селата Кипилово, Раково, Бяла, Новачево, Градско, Божевци, Средорек и Зайчаре. То обхваща предимно басейна на Стара река. Най-високите му части